

O UMRLČÍ HLAVĚ V ZADNÍCH LUŽÍCH

Přišla po Bílý hoře pro Slaný velká rána
Ztracený výsady, poddanství ze Smečna pána
Z pokut a obrovskejch daní dávno přešel smích
A krajem se toulaly vojska císařských

Nebylo nikdy tak zle jak teď za Martinice
Od jara do zimy vojsko Fridricha Maršvice
V okolních vsích vzali žoldáci pár lidí na máry
Bezmoc a zoufalství padly i na slánské Ovčáry

Rf.

Strašidelná, smutná i zlá je příhoda, po který tu jeden strašák zbyl
Čtyři sta let, to máte hned, straší tu teď jeden, co si to zasloužil

Raboval landsknecht, lásku chtěl po jedný z panen
Prchala do Luží s vědomím, že je s ní amen
Dostih ji před blaty, na zem ji chudinku zatáh
Netušil, že je mu mládenec té dívky v patách

Žoldák měl smůlu, čepel kosy byla dost ostrá
Mládenec běsnil, jak dělaj to vraždící monstra
Řev zazněl do šera, tráva se zbarvila krví
O hlavu přišel, kdo násilím chtěl býti prvý

Rf.

Za vlasy uchopil mládenec uťatou hlavu
Vztekle ji zahodil do blat ve vysokou travu
Tělo dál odtáhnul, než oba zmizeli zdárně
Hledali ve Slaném vojáka císařští marně

Za týden žoldáci odešli a kraj se přestal bát
Ovčářští chasníci šli tělo landsknechta zakopat
Hlavu však v bažinách nenašli – tak už to chodívá
Od těch dob se tam zjevuje a pocestné strašívá

Rf.

Rf.

...umrlčí hlava – vždyť si to zasloužil